

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE

Agenția Națională de Administrare Fiscală

Direcția Generală de Soluționare a
Contestațiilor

Str. Apolodor nr. 17
sector 5, București
Tel : +021 319 97 54
Fax : +021 336 85 48
e-mail : Contestatii.ANAF@mfinante.ro

DECIZIA NR. ____ / ____ 2010

privind soluționarea contestației depusă de

S.C "X XX" SRL X înregistrată la Direcția generală de soluționare a
contestațiilor - Agenția Națională de Administrare Fiscală
sub nr.907852/28.05.2010

Direcția generală de soluționare a contestațiilor din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală a fost sesizată de Direcția generală de administrare a marilor contribuabili prin adresa nr.X/21.05.2010 înregistrată la Direcția generală de soluționare a contestațiilor - Agenția Națională de Administrare Fiscală sub nr.907852/28.05.2010 asupra contestației formulată de **S.C "X X X" SRL X** cu sediul în X, Calea X, Nr.X, Sector X, Cod Unic de Înregistrare RO X

S.C "X X X" SRL X contestă decizia de calcul accesorii nr.X/14.04.2010 întocmită de reprezentanții Direcției generale de administrare a marilor contribuabili pentru suma totală de X lei reprezentând majorări de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată.

În raport de data comunicării sub semnătură a deciziei de calcul accesorii nr.X, respectiv 14.04.2010, contestația a fost depusă în termenul prevăzut de art.207 alin.(1) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, fiind înregistrată la Direcția generală de administrare a marilor contribuabili la data de 14.05.2010, așa cum rezultă din ștampila aplicată de serviciul registratura pe originalul contestației, aflată la fila 35 din dosarul cauzei.

Direcția generală de soluționare a contestațiilor din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală constatând că sunt îndeplinite dispozițiile art.205, art.207 și art.209 alin.(1) litera c) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, astfel cum a fost modificată și completată prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr.39/2010, societatea regăsindu-se în anexa 1 la poziția X din Ordinul Ministrului Finanțelor Publice nr.2400/29 iulie 2009 pentru modificarea Ordinului Ministrului Finanțelor Publice nr.753/2006 privind organizarea activității de administrare a marilor contribuabili, Direcția generală de soluționare a contestațiilor este legal investită să se pronunțe asupra contestației formulate de **S.C “X X X” SRL X**.

I. S.C “X X X” SRL X contestă decizia de calcul accesorii nr.X/14.04.2010 prin care au fost calculate dobânzi și penalități de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată în sumă de X lei și solicită anularea acestora din fișa pe plătitor.

În susținerea cauzei, contestatoarea aduce următoarele argumente:

- Data de 24 martie 2010, data până la care au fost calculate majorările de întârziere este data de emiteră a notei de compensare nr.X/24.03.2010 de către Direcția generală a finanțelor publice X în conținutul căreia este menționat: **“Compensarea s-a efectuat în baza cererii de compensare nr.X/22.01.2010.**

Compensarea se efectuează cu data de 22.01.2010”.

- Debitul de X lei pentru care au fost calculate majorări de întârziere în sumă de X lei aferente perioadei 24.01.2010 – 24.02.2010 reprezintă taxă pe valoarea adăugată de plată pentru luna decembrie 2009, pentru care **S.C “X X X” SRL X** a depus cerere de compensare potrivit art.4, alin.5 din Ordinul nr.1308/02.07.2009, înregistrată sub nr.X/22.01.2010 .

În acest sens, contestatoarea invocă prevederile art.122 alin.1 lit.a din Codul de procedură fiscală, susținând că *“data stingerii va fi data depunerii cererii de compensare la organul fiscal competent”* .

- Debitul de X lei pentru care au fost calculate majorări de întârziere în sumă de X lei aferente perioadei 24.02.2010 - 24.03.2010 reprezintă diferența între X lei taxă pe valoarea adăugată de plată pentru luna decembrie 2009 și X lei taxă pe valoarea adăugată de recuperat pentru luna ianuarie 2010.

II. Prin decizia de calcul accesorii nr.X/14.04.2010 organele fiscale din cadrul Direcției generale de administrare a marilor contribuabili au calculat în

sarcina contestatoarei majorări de întârziere în sumă totală de X lei pentru plata cu întârziere a taxei pe valoarea adăugată.

Documentul prin care a fost individualizată obligația de plată cu titlu de taxă pe valoarea adăugată a fost declarația 300 nr.X/X.01.2010.

Majorările de întârziere în sumă totală de X lei aferente taxei pe valoarea adăugată au fost calculate în temeiul art.88 lit.c) și art.119 din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, după cum urmează:

- X lei majorări de întârziere calculate asupra debitului în sumă de

X lei pentru perioada 25.01.2010 -24.02.2010;

-X lei majorări de întârziere calculate asupra debitului în sumă de

X lei pentru perioada 24.02.2010 – 24.03.2010.

III. Având în vedere susținerile contestatoarei și documentele invocate de aceasta, constatările organelor fiscale și actele normative invocate de contestatoare și de organele fiscale, se rețin următoarele:

Cauza supusă soluționării este dacă Agenția Națională de Administrare Fiscală prin Direcția generală de soluționare a contestațiilor se poate pronunța asupra temeiniciei calculării de accesorii în sumă totală de X lei prin decizia de calcul accesorii nr.X/14.04.2010 în condițiile în care debitul în sumă de X lei cu titlu de taxă pe valoarea adăugată a fost stins cu data de 22.01.2010 conform notei de compensare nr.X/24.03.2010 și a cererii de compensare nr.X/22.01.2010, iar baza de calcul a accesoriiilor contestate nu a fost diminuată cu suma stinsă ca efect al compensării.

În fapt, din actele existente la dosar se reține că prin decizia de calcul accesorii nr.X/14.04.2010 au fost calculate în sarcina contestatoarei pentru perioada 25.01.2010 -24.03.2010 majorări de întârziere în sumă totală de X lei aferente taxei pe valoarea adăugată pentru luna decembrie 2009, individualizată ca obligație de plată prin declarația 300 nr.X/22.01.2010.

Prin declarația 300 nr.X/22.01.2010 aferentă lunii decembrie 2009, societatea a declarat taxă pe valoarea adăugată de plată în sumă de X lei, cu scadență 25.01.2010.

Din fișa sintetică totală evaluată la data de 30.01.2010 privind taxa pe valoarea adăugată, fila 8 din dosarul cauzei, rezultă că din suma totală de plată de X lei, cu scadență 25.01.2010, a fost stinsă suma de X lei, rămânând de plată suma de X lei.

Prin adresa nr.221/21.01.2010, fila 31 din dosarul cauzei, înregistrată la Administrația Finanțelor Publice pentru Contribuabili Mijlocii a județului X sub nr.X/22.01.2010 **S.C “X X X” SRL X** a solicitat organului fiscal să efectueze compensarea sumei de X lei reprezentând taxă pe valoarea adăugată de plată pentru luna decembrie 2009 din dreptul de restituire TVA al firmei S.C X X SRL.

Prin adresa nr.X/25.01.2010, fila 30 din dosar, **S.C “X X X” SRL X** a comunicat Direcției generale de administrare a marilor contribuabili că s-a adresat Direcției generale a finanțelor publice X pentru compensarea sumei de X lei reprezentând taxă pe valoarea adăugată de plată pentru luna decembrie 2009.

Din nota nr.X/24.03.2010 privind compensarea obligațiilor fiscale, aflată la dosarul cauzei, fila 33, semnată de conducătorul unității fiscale și de Unitatea de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului X, rezultă că obligația de plată a **S.C “X X X” SRL X** constând în taxă pe valoarea adăugată în sumă de X lei aferentă lunii decembrie 2009 a fost stinsă prin compensare din taxa pe valoarea adăugată de rambursat a firmei S.C X X SRL în sumă de X lei, fiind întocmit OP 1200/24.03.2010.

Compensarea a fost efectuată în temeiul art.116 din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare și în baza cererii de compensare nr.X/22.01.2010, cu data de 22.01.2010.

Prin adresa nr.X/18.05.2010, fila 40 din dosar, înregistrată la Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili sub nr.X/19.05.2010 Administrația Finanțelor Publice a Municipiului X, Trezoreria Municipiului X revine la Nota de compensare nr.X/24.03.2010, menționând următoarele:

*“Ca urmare a notei de compensare nr.X/24.03.2010 s-a întocmit OP 1200/24.03.2010 din TVA-ul de rambursat al firmei S.C X X SRL, CIF 17076704 în TVA-ul firmei **S.C “X X X” SRL X**, CIF X conform notificării cesiunii de creanță și a cereri de compensare nr.X/22.01.2010.*

La operarea OP 1200 în mod eronat s-a trecut la data plății 24.03.2010 și nu 22.01.2010, cum era menționat în nota de compensare nr.X/24.03.2010”.

*Din adresa nr.X/21.05.2010 emisă de Direcția generală de administrare a marilor contribuabili, fila 43, reiese că “suma de X lei reprezentând taxă pe valoarea adăugată a făcut obiectul notei nr.X/24.03.2010 privind compensarea obligațiilor fiscale între S.C X X SRL și X X X SRL întocmită de către Direcția generală a finanțelor publice a județului X. Compensarea a fost făcută în baza cereri de compensare nr.X/22.01.2010. Conform acestei note, pentru diferența neachitată în sumă de X lei din debitul total de X lei, **compensarea s-a efectuat cu data de 22.01.2010**, în termenul legal, fără a se datora majorări de întârziere”.*

În drept, potrivit dispozițiilor art.116 alin.1), alin.3) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, unde se precizează:

(1) Prin compensare se sting creanțele administrate de Ministerul Economiei și Finanțelor cu creanțele debitorului reprezentând sume de rambursat sau de restituit de la buget, până la concurența celei mai mici sume, când ambele părți dobândesc reciproc atât calitatea de creditor, cât și pe cea de debitor, dacă legea nu prevede altfel.

[....]

(3) Compensarea se face de organul fiscal competent la cererea debitorului sau înainte de restituirea ori rambursarea sumelor convenite acestuia, după caz. Dispozițiile [art.115](#) privind ordinea stingerii datoriilor sunt aplicabile în mod corespunzător”, coroborat cu art.122 alin.(1) lit.a) din același act normativ unde se stipulează:

(1) “În cazul creanțelor fiscale stinse prin compensare, majorările de întârziere se datorează până la data stingerii, astfel:

a) pentru compensările la cerere, data stingerii este data depunerii la organul competent a cererii de compensare [...]” coroborat cu art.4 alin.(5) din Ordinul nr.1308/2009 privind unele măsuri pentru soluționarea deconturilor cu sume negative de TVA cu opțiune de rambursare, precum și pentru stingerea prin compensare sau restituire a sumelor reprezentând taxă pe valoarea adăugată aprobată prin decizia de rambursare, unde se precizează:

“În vederea corelării situației contabile a cesionarului cu cea fiscală existentă în evidența analitică pe plătitori, cesionarul, în cazul în care înregistrează obligații fiscale restante, va depune, concomitent cu notificarea contractului de cesiune, și o cerere de compensare a obligațiilor fiscale restante,

caz în care, potrivit prevederilor [art. 122](#) alin. (1) lit. a) din Codul de procedură fiscală, data stingerii va fi data depunerii cererii de compensare la organul fiscal competent în administrarea cedentului”.

În baza dispozițiilor legale citate mai sus și având în vedere nota de compensare nr.X/24.03.2010 se reține că **S.C“X X X” SRL X** a beneficiat de stingerea prin compensare a obligațiilor de plată în sumă totală de X lei cu titlu de taxă pe valoarea adăugată aferentă lunii decembrie 2009 din dreptul de restituire taxa pe valoarea adăugată a firmei S.C X X SRL.

Compensarea a fost efectuată cu data de 22.01.2010, fapt confirmat de organul fiscal în cuprinsul notei de compensare nr.X/24.03.2010.

În cauză, sunt incidente dispozițiile art.119 alin.(1) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, unde se stipulează:

"Pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează după acest termen majorări de întârziere".

La art.120 alin.1) din același act normativ, se precizează că : *“Majorările de întârziere se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate, inclusiv”.*

În consecință, accesoriile se datorează pentru sume datorate și neplătite la bugetul general consolidat.

Din actele existente la dosarul cauzei reiese că baza de calcul asupra căreia organele fiscale din cadrul Direcției generale de administrare a marilor contribuabili au calculat accesorii, începând cu 25.01.2010 o reprezintă suma de X lei, cu toate că așa cum rezultă din nota de compensare nr.X/24.03.2010 acest debit a fost stins prin compensare cu data de 22.01.2010.

În aceste condiții, baza de calcul a accesoriilor avută în vedere de organele fiscale din cadrul Direcției generale de administrare a marilor contribuabili este eronată.

De altfel, și prin adresa nr.X/21.05.2010 Direcția generală de administrare a marilor contribuabili confirmă că la calculul accesoriilor prin decizia de calcul accesorii contestată nu a fost avută în vedere această compensare, stingerea

fiind operată în evidența fiscală cu data de 24.03.2010, dată până la care au fost calculate accesorii.

Având în vedere că organul de soluționare nu poate reface toate stingerile operate în evidența fiscală pentru obligațiile cu titlu de taxă pe valoarea adăugată datorate de societate în perioada pentru care s-au calculat accesoriile se va face aplicațiunea art.216 alin.(3) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, unde se stipulează:

“Prin decizie se poate desființa total sau parțial actul administrativ atacat, situație în care urmează să se încheie un nou act administrativ care va avea în vedere strict considerentele deciziei de soluționare“.

În consecință, se va desființa decizia de calcul accesorii nr.X/14.04.2010 pentru majorări întârziere în sumă totală de X lei aferente taxei pe valoarea adăugată, individualizată ca obligație de plată prin declarația 300 nr.X/22.01.2010, urmând ca organele fiscale să reanalizeze cauza pentru aceleași obligații și aceeași perioadă avută în vedere prin actul administrativ desființat, având în vedere considerentele din motivarea prezentei decizii și dispozițiile normative incidente în materie în perioada de calcul a accesoriilor.

Pentru considerentele reținute mai sus și în temeiul prevederilor art.116, alin.(1), alin.(3), art.119, alin.(1), art.120 alin1) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, coroborat cu art.216 alin.(3) din același act normativ, se

DECIDE

Desființarea deciziei de calcul accesorii nr.X/14.04.2010 pentru majorări întârziere în sumă totală de X lei aferente taxei pe valoarea adăugată, individualizată ca obligație de plată prin declarația 300 nr.X/22.01.2010, urmând ca organele fiscale să reanalizeze cauza pentru aceleași obligații și aceeași perioadă avută în vedere prin actul administrativ desființat, având în vedere considerentele din motivarea prezentei decizii și dispozițiile normative incidente în materie în perioada de calcul a accesoriilor.

Prezenta decizie poate fi atacată la Curtea de Apel X, în termen de 6 luni de la comunicare, potrivit prevederilor legale.

DIRECTOR GENERAL ,

X

X